

Drahí priatelia,

kto je ten muž, o ktorom básnici začínajú písať básne:

*...Potichu akoby tajne dotíкло srdce pokorné no nepoddajné
aj nebesá sú zdá sa ticho nehlučne slávia príchod bojovníka... (O.Š.)*

Drahí otec Vladimír,

kde sme vnímať zárodky našej občianskej slobody? V Novembri 89, v Charte 77? Áno, aj.

No oveľa skôr tu bolo Vaše utrpenie a jasná vízia, že proti komunistickému režimu, ktorý ako prvý použil masu ľudí na to, aby sa dostal k moci.. je možné vzdorovať jedine davom - masou slobodných ľudí. Uskutočnenie aj týchto vízií nám prinavrátilo slobodu.

Kde však hľadať zárodky „davu slobodných jednotlivcov“?

V „krúžkoch“, ktoré ste so Silvom Krčméryom zakladali v jednote s tajným biskupom Jánom Chryostomom Korcom (i rímskym biskupom!). I dnes mi znejú v ušiach slová rakúskej reportérky vyslovené 25. marca: „My, v Rakúsku nikdy nezabudneme, že Vy na Slovensku ste to začali!“ Na začiatku celoeurópskych zmien bola naša - vaša Sviečková manifestácia.

Kde môžeme vidieť prameň slobody?

„Keď si sa s ním rozprával, mal si pocit, že Ty si preňho najdôležitejším. Viedol nás k osobnému rastu . Veľmi pokorný, ale priamy. Vyzdvihol, aby každý poctivo pracoval v práci a aj on bol veľmi pracovitý.“ takto o Vás hovoria Vám zverení, ktorých ste viedli na ceste za Kristom.

Bez tohto vehementne budovaného vzťahu s Nekonečným a Všemohúcim si nevieme predstaviť Váš život a ani našu cestu k slobode.

Dnes Vám, otec Vladimír ďakujem v mene Fóra kresťanských inštitúcií za Váš záujem o človeka i dar slobody.

Ďakujem Bohu, že nám dal dar žiť vo Vašej blízkosti.

Bohu vďaka!

František Neupauer, predseda FKI